

Robiąc użytek. Życie w epoce postartystycznej

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

19 lutego–1 maja 2016

Otwarcie: 19 lutego 2016, godz. 19.00

Kuratorzy: Sebastian Cichocki, Kuba Szreder

Współpraca: Meagan Down, Szymon Żydek, Szymon Maliborski

Wystawa „Robiąc użytek. Życie w epoce postartystycznej” jest prezentacją różnorodnych dróg, prowadzących z pola sztuki do codziennego życia i w przeciwnym kierunku, od życia do sztuki. Sztuka obecna jest w wielu obszarach rzeczywistości: można znaleźć ją w alternatywnych ekonomiach, podczas protestów ulicznych, w dywersyjnej reklamie, w kooperatywach spożywczych i w miejskim ogrodnictwie, w krytycznej turystyce, w programach latających uniwersytetów itd. W takich wypadkach życie przenika charakterystyczna dla sztuki wrażliwość, konceptualny naddatek, myślenie formą czy też niekończące się gry z polityczną i ekonomiczną wyobraźnią: polityczną, ekonomiczną czy naukową. Nie jest to zjawisko nowe, ani tym bardziej nurt czy styl w sztuce.

Wystawa „Robiąc użytek. Życie w epoce postartystycznej” odnosi się do jednego z podstawowych postulatów XX-wiecznych awangard: wzajemnego przenikania czy wręcz fuzji sztuki z życiem codziennym. Polski teoretyk sztuki Jerzy Ludwiński pisał w 1972 roku (w eseju „Sztuka w epoce postartystycznej”): „Bardzo prawdopodobne, że dzisiaj nie zajmujemy się już sztuką. Po prostu przegapiliśmy moment, kiedy przekształciła się ona w coś zupełnie innego, coś czego nie potrafimy już nazwać. Jest jednak rzeczą pewną, że to, czym zajmujemy się dzisiaj, posiada większe możliwości.”

Jednym z głównych pytań stawianych na tej wystawie jest kwestia statusu i kompetencji osób parających się tak rozumianą post-sztuką – w świecie, w którym na nowo należy zdefiniować powinności jednostki wobec wspólnoty oraz nowych globalnych wyzwań: migracji, kryzysu ekonomicznego, konfliktów zbrojnych i zagrożeń ekologicznych. W jaki sposób na rzeczywistość wpłynąć mogą artystyczne kompetencje? Czy zawsze muszą one materializować się w postaci dzieł sztuki? Jaką rolę pełnić może muzeum w sytuacji, w której sztuka promieniuje do nieartystycznych środowisk, tracąc cechy pozwalające zdefiniować ją jako sztukę?

Projekt „Robiąc użytek. Życie w epoce postartystycznej” odnosi się do trzech zjawisk znanych z historii sztuki XX wieku, stale aktualnych i powszechnych. Pierwszym z nich są próby podważania granic instytucji sztuki w celu upoetycznienia codzienności czy też na rzecz

radikalnej zmiany społecznej. Drugim była migracja artystów z pola sztuki do innych obszarów rzeczywistości – utopijnych komun, ruchów społecznych, pracy socjalnej – szczególnie popularne w okresach społecznych turbulencji, takich jak przełom lat 60. i 70. czy też pierwsza dekada XXI wieku. Trzecim było tworzenie nowych środowisk instytucjonalnych, poza obrębem tradycyjnego obiegu galeryjno-muzealnego oraz rynku sztuki.

Jedną z inspiracji do powstania wystawy są tezy kanadyjskiego teoretyka sztuki Stephena Wrighta, który postuluje dekonstrukcję „gmachów pojęciowych”, na których od XIX wieku oparta jest zinstytucjonalizowana sztuka. W zamian proponuje model sztuki, która w procesie użytkowania realizuje swój własny – wyobrażeniowy i konceptualny – potencjał. Takie propozycje działają w skali 1:1, niczym mapa, która w trakcie rysowania zaczyna pokrywać się z terytorium. Wright poszukuje siły w słabości sztuki, spiera się z kantowską „celową bezcelowością”, z potrzebą replikowania istniejących systemów, z rygorami własności i autorstwa oraz wyniosłością tzw. kultury eksperckiej.

„Robiąc użytek. Życie w epoce postartystycznej” jest wystawą, która rozwija się w czasie. Swój ostateczny kształt osiągnie w dzień zamknięcia ekspozycji 1 maja. Jednak już na pierwszej odsłonie wystawy, przygotowanej na otwarcie w dniu 19 lutego, będzie można zobaczyć raporty z działań ponad siedemdziesięciu artystów, artystek, kolektywów, ruchów społecznych oraz patainstytucji z całego świata: Aaron Burr Society, Adrian Kolarczyk, Andrzej Haręza, Arabian Street Artists / Heba Amin + Caram Kapp + Stone, At Work Collective, Biennale de Paris, Brandalism / Jonathan Barnbrook Studio, Brett Bloom, Brud, Bureau d'études, Carlos Espinosa Arancibia, Cecylia Malik, Center for Land Use Interpretation, Center for PostNatural History, Chris Onesto, Chto Delat / Nikolay Oleynikov, Compass / Brian Holmes + Rozalinda Borcila, Daniel Rycharski, Estar(ser) / Order of the Third Bird, Electronic Disturbance Theatre/b.a.n.g. lab, Etcétera, Feral Trade / Kate Rich, Forensic Architecture / Charles Heller + Lorenzo Pezzani, Greenpeace Polska, The Guantanamo Bay Museum of Art and History, GULF Labor, Hugo Vidal, Iconoclasistas, Institute for Human Activities, Institute for Model Nations, Isola Art Center, Janez Janša + Janez Janša + Janez Janša, Jesper Alvaer, Joanna Rajkowska, Jonas Staal / New World Summit, Jerzy Ludwiński, Kamila Szejnoch, Kein mensch ist illegal, Les UX., Liberate Tate, Ludovic Chemarin ©, Luther Blissett, Manual Labours / Sophie Hope + Jenny Richards, Museum of American Art, Museum of Arte Útil, Muzeum Społeczne / Krzysztof Żwirblis, Myvillages / Company, N55, Niewidzialne Miasto, Ogród Botaniczny Uniwersytetu Warszawskiego, Omer Krieger, Peter von Tiesenhausen, Precarious Workers Brigade, Public Works, Raivo Puusemp, Reverend Billy & the Stop Shopping Choir, Robin Hood Minor Asset Management Cooperative, Rolling Jubilee Fund, Salvage Art Institute, San Precario, Shigeru Ban, That's Painting, Third Text / Rasheed Araeen, Tools for Action, Zentrum für Politische Schönheit.

Miejsce

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie
ul. Emilii Plater 51
00-125 Warszawa
www.artmuseum.pl

Godziny otwarcia

wtorek–niedziela 12–20
wstęp wolny

Blog wystawy

<http://makinguse.artmuseum.pl/>

Kontakt dla mediów

prasa@artmuseum.pl